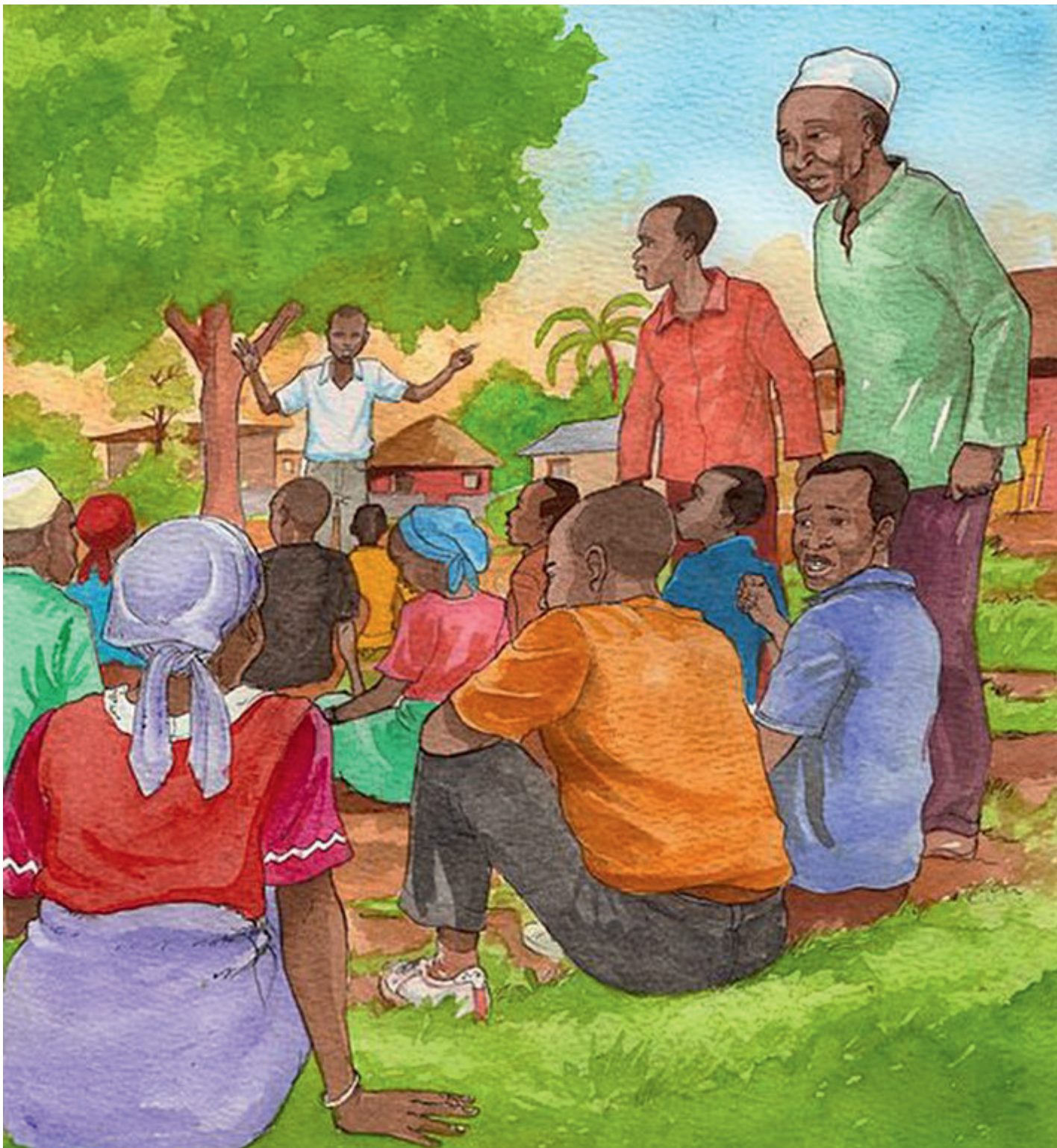

Kwa miezi mingi anga lilikuwa kavu. Lomongin, mbuni mvua maarufu, alizungumza na miungu.

Watu walikusanyika nje ya boma lake. Walingoja kwa hamu na ghamu ujumbe wa matumaini.

Aliwahakikishia watu kwamba muumba angewapa mvua hivi karibuni.

Wangepanda mimea yao.

Watoto walicheza nje tulipokuwa tukingoja mvua.

Baadaye siku hiyo, tuliyaona mawingu meupe mbali mashariki. Nilijua ni mawingu ya mvua.

Watu walikuwa bado wanawaza kuhusu kile mbuni mvua alisema.

Mama alipiga yowe kwa sauti, "Pale! Sasa mawingu ni meusi. Njooi ndani."

Mvua ilinyesha.

Ikanyesha!

Tulikuwa tumeingoja
mvua kwa siku nyingi!

Mwanzo, tulifurahi.

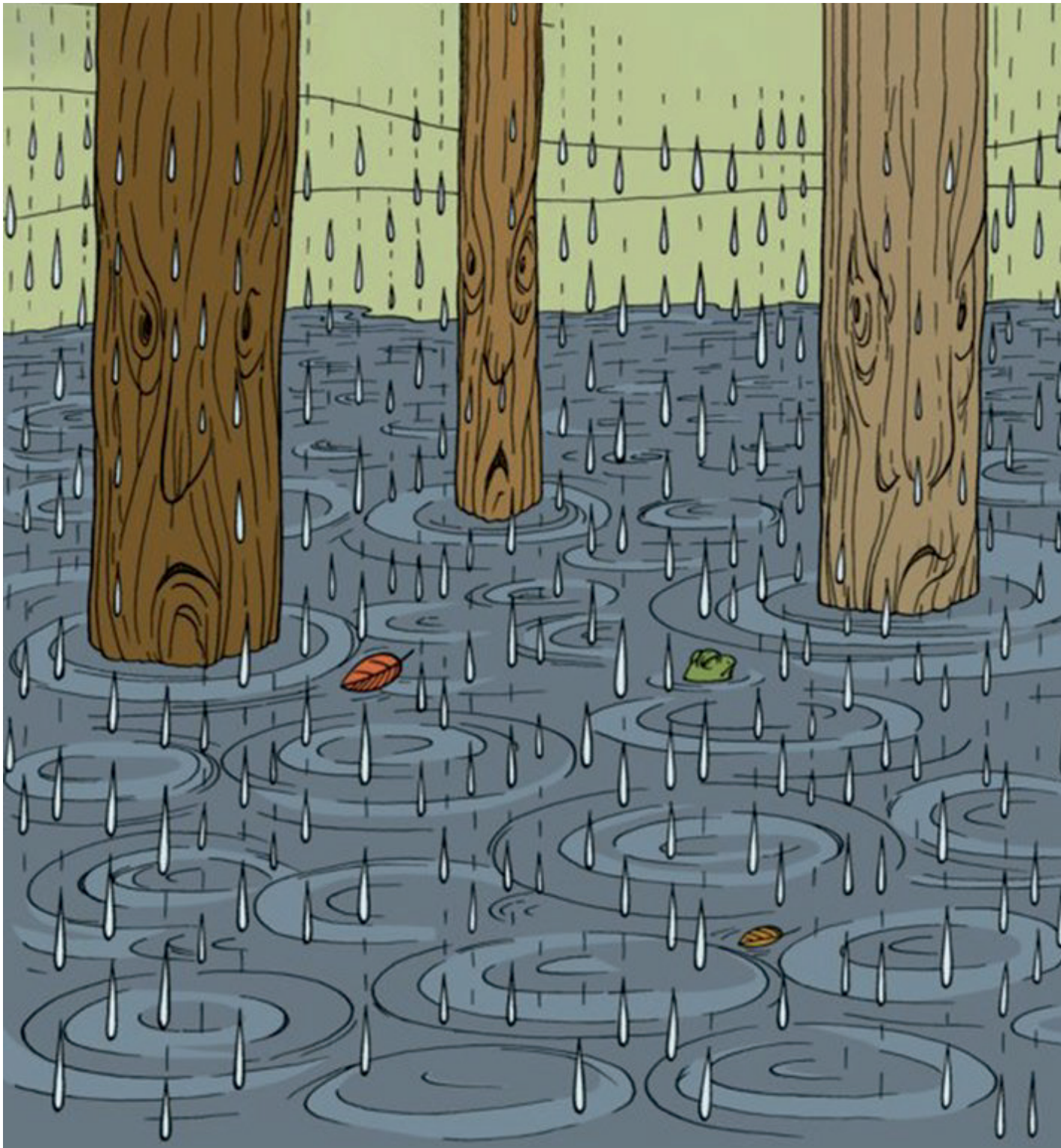
Maji yalizidi kuwa kila mahali.

Daraja la kuunganisha kijiji chetu na sehemu nyingine, lilisombwa na maji.

Nyumba zilisombwa na gharika.

Kile kilikuwa baraka, kilikuwa sasa ni mauti kwetu.

Tulikuwa tumejitayarisha kwa upanzi, lakini sasa hatungepanda. Tulikuwa tumeitamani mvua, lakini sasa hatukuitaka tena.

Hatukuwa na daraja la kuvukia. Wengi hawakuwa na makazi wala miji.

Na tulikuwa na shida
nyingine! Tuliona
mamba wakiogelea
kila mahali.

Hili halikuwa limewahi
kutokea tena.

Tulichanganyikiwa!

Hatungeenda
manunuzi kwa sababu
maduka yote yalikuwa
ng'ambo ya mto.

Watoto hawangeenda
shuleni kwa sababu
shule zilikuwa
ng'ambo ya mto.

Kile kingekuwa baraka,
kiligeuka kuwa laana
kwetu. Lomongin,
mbuni mvua, akakata
tamaa vilevile.

Aliyekuwa na furaha
pekee ni Kapuus na
paka wake wanane!